T.C. MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

Haberimiz Olsun

GÖRÜNMEZ DUVARLAR ve BİR MİLLETİN ONURU

DİPNOT

Başkalarını kırmamak için kendi sınırlarından ne kadar taviz veriyorsun?

Bugün seninle, çoğumuzun zaman zaman zorlandığı bu hassas çizgi üzerinde gezinelim. Kiminle konuşsan benzer bir iç ses duyarsın: ***"Hayır dersem ayıp olur mu?"***, ***"Gönlü kırılmasın diye sustum ama içim içimi yiyor..."***

Herkesi memnun etmeye çalışırken farkında olmadan kendi alanımızı başkalarının adımlarına çiğnetiriz. Bu yanılgının cevabını aramak için eski bir bahçeye, bir derviş ile hocasının sohbetine kulak verelim.

DİPNOT

Gülün Dikenleri Neyi Korur?

Genç bir derviş, hocasının yanına gelip içini döker:

— Efendim, insanlara hep iyi davranıyorum. Kimseyi kırmamak için susuyor, içime sinmeyen şeylere bile razı oluyorum. Fakat insanlar bu sessizliğimi zayıflık sanıyor, iyi niyetimi tüketiyor. Ne yapmalıyım?

Hocası, genç adamı bahçeye çıkarır ve açmış bir gül fidanının önünde durur:

— Bu gül sence neden bu kadar güzel?

— Zarif yaprakları ve kokusu yüzünden efendim.

DİPNOT

Hocası gülümser:

— Evladım, dallarındaki o dikenler olmasaydı; hoyrat eller onu hemen koparıp götürmez miydi? Diken, gülün güzelliğine düşman değildir; onun sınırıdır, varlığını koruyan kalkanıdır. İnsan da böyledir. Nezaket, herkese boyun eğmek değildir; saygılı olmak da haksızlığa razı olmak anlamına gelmez. Dilini incitmekten, kalbini kin tutmaktan koru. Ama hakkını da çiğnetme. Birine nazikçe mesafeni göstermek kibir sayılmaz, bu kendine emaneten verilmiş olan değeri bilmektir.”

Bir Halkın Sınır Çizme İradesi

İşte bu hikâye bir insanın iç dünyasından bir halkın sınır çizme iradesine dönüşümü anlatır. Çünkü bir insanın kendi haysiyetini korumak için sınır çizmesi neyse; bir milletin de toprağına, bağımsızlığına ve onuruna sahip çıkması tam olarak odur.

Saygı, yalnızca büyüklere veya yöneticilere gösterilen bir davranış değildir.

Asıl saygı; aynı fikirde olmadığımız insanı dinleyebilmek, başkasının özgürlüğünü kendi özgürlüğümüz kadar önemsemek ve farklılıklarımızla bir arada yaşayabilmektir.

DİPNOT

Eşitliğin, özgürlüğün ve karşılıklı saygının bir yaşam biçimi olduğu bir sistem var mıdır?

Tabi ki var. **Cumhuriyet.**

Tarihin bizi köşeye sıkıştırdığı, "Artık bittiler, boyun eğecekler." denilen o karanlık günlere şöyle bir dön ve bak. Anadolu insanı da tıpkı o gül gibiydi; zarif, sabırlı ve merhametli. Ama varlığına ve onuruna kastedildiğinde, o dikenler aşılmaz birer kalkana dönüştü.

Bağımsızlık mücadelesi; bir milletin dayatmalara, esarete ve haksızlığa karşı tek bir ağızdan ***"Hayır, buraya kadar!"*** diyerek kendi sınırlarını kanıyla çizmesidir.

DİPNOT

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından yurdun dört bir yanı işgal edilmişti. Bu karanlık günlerde, 28 Ocak 1920'de Misak-ı Millî, yani "Millî Ant" kabul edildi. Bu belge, vazgeçilemeyecek vatan topraklarının sınırını çiziyordu. Bu belge, bir milletin bütün dünyaya nazik ama kararlı bir sesle **"Buraya kadar."** demesiydi. Tıpkı gülün dikeni gibi, kimseye saldırmayan ama kendini koparılmaya bırakmayan bir sınır. O sınırı korumak için Anadolu'nun dört bir yanında çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkek demeden herkes ayağa kalktı.

DİPNOT

Bir Çift Çorap, Bir Kat Çamaşır

Ağustos 1921'de yayımlanan Tekâlif-i Milliye emirleriyle her evden orduya bir kat çamaşır, bir çift çorap, bir çift çarık istendi. İmkânı kısıtlı analar dokudukları çorapları cepheye yolladı. Kimi bir lokma ekmeğini, kimi tek atını verdi. Bu topraklar, bir milletin elinde avucunda ne varsa paylaşmasıyla korundu.

DİPNOT

Şerife Bacı'nın, dondurucu ayazda üzerindeki hırkayı alıp çocuğuna değil, ıslanmasın diye kağnısındaki cephaneye sarması, Antep' te cephane bitme noktasına geldiğinde, boş kovanların çocuklar tarafından tek tek toplanarak barutla yeniden doldurulması, Mehmet Akif'in, ***"Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak."*** sözünü yükselterek ***"Ben size savaşmayı değil ölmeyi emrediyorum."*** diyen Başkomutan Mustafa Kemal Atatürk'ün askere verdiği cesaretin anlaşılması… Bütün bunlar, kendi haysiyetine ve sınırlarına sahip çıkan bir milletin yazdığı destandı.

Cumhuriyet

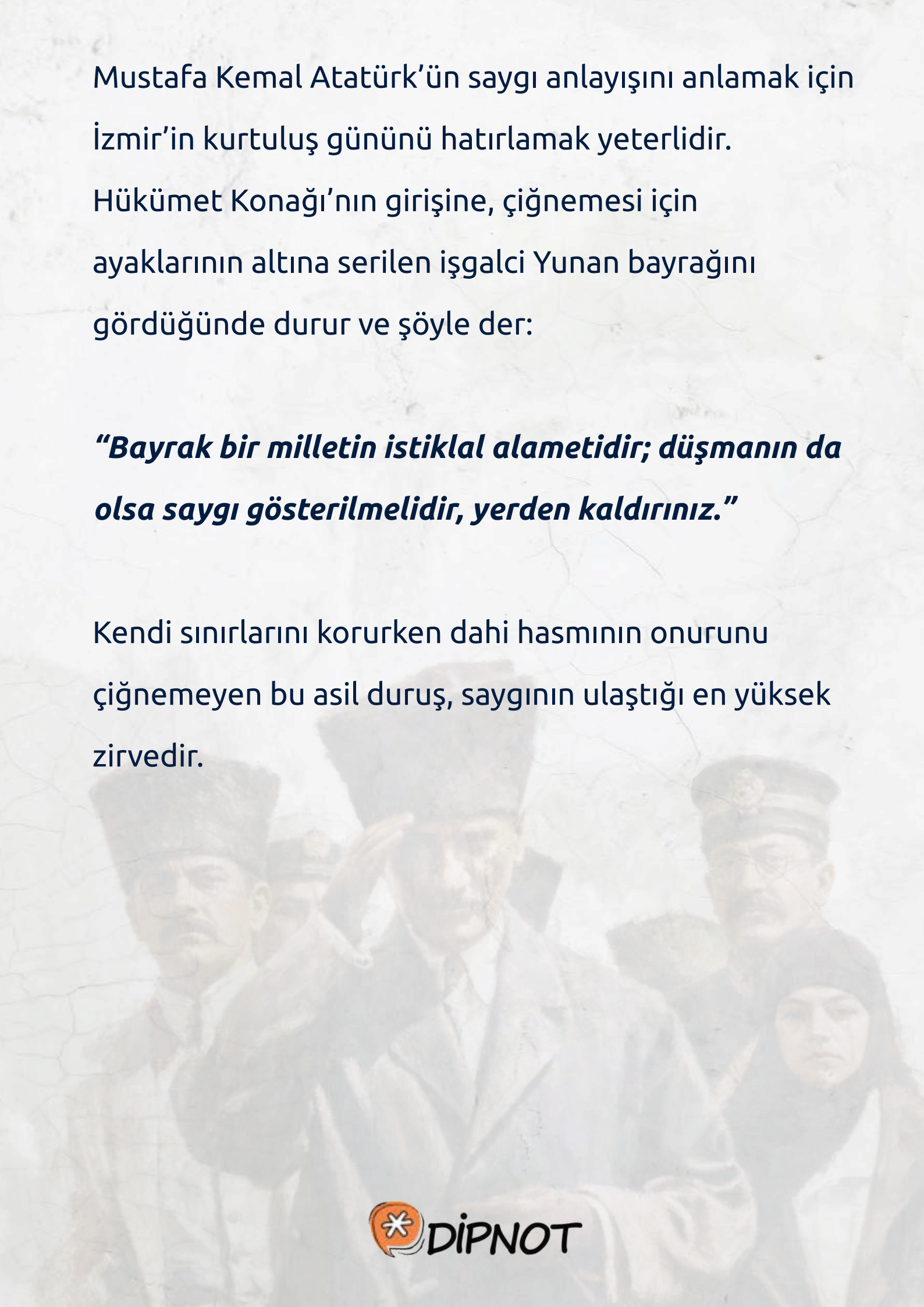
Cumhuriyet meclis binalarında alınan kararlardan çok daha fazlasıdır. Cumhuriyet; kimsenin kimseye efendi, kimsenin kimseye kul olmadığı; her bir bireyin sınırlarının ve haklarının kanun önünde eşitlendiği bir karşılıklı saygı sözleşmesidir. ***Gerçek saygı; gücü elinde tutanın zayıfı ezmediği, farklı fikirlerin aynı gökyüzü altında özgürce nefes alabildiği yerde yeşerir.***

DİPNOT

Mustafa Kemal Atatürk'ün saygı anlayışını anlamak için İzmir'in kurtuluş gününü hatırlamak yeterlidir. Hükümet Konağı'nın girişine, çiğnemesi için ayaklarının altına serilen işgalci Yunan bayrağını gördüğünde durur ve şöyle der:

"Bayrak bir milletin istiklal alametidir; düşmanın da olsa saygı gösterilmelidir, yerden kaldırınız."

Kendi sınırlarını korurken dahi hasmının onurunu çiğnemeyen bu asil duruş, saygının ulaştığı en yüksek zirvedir.

DİPNOT

Atatürk'ün, ***"Ey yükselen yeni nesil! İstikbal sizindir. Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak olan sizlersiniz"*** sözü tam da bu yüzden bugünün gençlerine emanet edilmiştir.

Cumhuriyeti yaşatmak; hem kendi öz değerini bilip sınırlarını korumakla hem de yanındakinin farklılığına, düşüncesine ve varlığına aynı derinlikle saygı duymakla başlar. Kendi dikeninle kendini korurken kimsenin bahçesini talan etmemektir.

DİPNOT

Şerife Bacı'nın hırkası, Antep'in boş kovanları, bir çift çorap, bir alayın fedakârlığı, bir şairin vefası… Hepsi aynı şeyi söylüyor: Bu topraklar, birbirine ve kendi değerine saygı duyan insanların emeğiyle bugüne geldi.

Bizler vefanın, sevginin ve birlik beraberliğin çatısı altında birleşen saygın bir toplum olmak için değerlerimize sahip çıkarak tarihe yön vermeye devam edeceğiz.

Başkalarını kırmamak için feda ettiğin o sınırlar, günün sonunda kendi benliğine duyduğun saygıyı sessizce tüketiyor mu?

Bu hafta, bağımsızlığımızın ve Cumhuriyetimizin kuruluşunu kutlarken hem kendi yaşam alanına hem de çevrenle kurduğun bağlara bir kez daha yakından bak.

Kendi gülünü dikenleriyle korurken, başkasının bahçesine ne kadar özen gösteriyorsun?

DİPNOT